

CO MÁME DĚLAT A JAK MÁME PRACOVAT V TOMTO ROCE?

Projev na aktivu politických stran a společenských organizací okresu Kangge

12. ledna 1948

Dovolte mi, abych vám vřele blahopřál k tomu, že jste se po osvobození aktivně účastnili boje za demokratické reformy a zejména k tomu, že jste v minulém roce vítězně splnili první národohospodářský plán v historii naší země. Dovolte mi, abych vám vyjádřil uznání za to, že jste naplnění pevným odhodláním vybojovat v novém roce 1948 ještě větší vítězství.

Jak je vám všem známo, dílo, které vykonal náš lid v severní Koreji, je skutečně velké. Zejména v roce 1947 jsme dosáhli v hospodářské výstavbě velkých úspěchů. Se záměrem ještě více upevnit vítězství při demokratických reformách a položit základ samostatné národní ekonomiky země jsme v minulém roce poprvé vypracovali národohospodářský plán, úspěšně jej splnili a pokračujeme dále na cestě vpřed k novým vítězstvím.

Za krátký časový úsek, za dobu o málo delší dvou let od osvobození, vykonal náš lid tolik práce, kolik by v jiných zemích nedokázali udělat ani za desítky let. Vítězství demokratických reforem v severní Koreji a skvělé úspěchy, jichž náš lid dosáhl při výstavbě nového života, jsou široce známy celému světu a slouží jako povzbudivý příklad pro národy mnohých zemí Východu. Prokázali jsme tak uvnitř i vně země, že korejský národ je plně schopen vlastními silami vybudovat politicky i hospodářsky nezávislou zemi v bohatou a silnou, s vynikající kulturou a může jít důstojně bok po boku s národy všech vyspělých států světa. To dosvědčuje, že ani za 36letého despotického režimu japonského imperialismu korejský národ nezahynul, byl živ, nezapomínal na svou vlast a nezříkal se svých dějin. Dosvědčuje to také, že náš národ bude

moci úspěšně dosáhnout svrchované nezávislosti a nebude zdeptán žádným agresorem, bude-li účinně bojovat a zachová si takovéto výtečné národní rysy a lásku k vlasti.

Všichni dobře víte, jak krutou politiku prováděli v Koreji japonští imperialisté. Do krajnosti utlačovali korejský lid, loupili vše, co náleželo korejskému lidu, pokoušeli se zničit historii naší země, naši kulturu, naši rodnou řeč a šli dokonce tak daleko v neúctě k našim předkům, že nutili Korejce, aby si změnili jméno. Uzavřeli také Korejcům cestu ke vzdělání, zbavili je možnosti osvojit si vědu a techniku. Leckterý národ by za takového pronásledování a útlaku patrně zahynul navěky.

Avšak korejský lid se nepokořil, úzkostlivě si střežil historii své země a národní důstojnost, miloval svou kulturu, neopustil rodnou řeč. Korejci využívali jakékoliv, i té nejmenší příležitosti a snažili se co nejvíce se naučit, překonávali nejrůznější potíže a bojovali za den znovuzrození našeho národa. Proto náš lid již od prvních dnů po osvobození začal klidně v severní Koreji budovat opravdově demokratický nezávislý stát. Rodným jazykem se zdarem vysíláme v rozhlasu, vydáváme také noviny, knihy a učebnice, dorůstající generaci vyučujeme korejské historii, vlastními silami zabezpečujeme i chod vysokých škol a ve velkém počtu připravujeme národní kádry.

Při útěku z Koreje japonští imperialisté posměšně prohlašovali, že bez nich budou korejský průmysl a doprava plně paralyzovány. My jsme však ihned závody dali do chodu a uvedli jsme do provozu vlaky. Sedmnácti- až osmnáctiletí topiči, kteří za japonského imperialismu jen podávali Japoncům uhlí, se nyní stali strojvůdci a řídí rychlíky. Byl obnoven a normálně pracuje hungnamský závod na umělá hnojiva, huť neželezných kovů v Nampcho, železárny Hvanghä, songdžinské ocelárny, supchungská hydroelektrárna a jiné velké závody a podniky; všechny skvěle splnily plány minulého roku.

Všeho toho nebylo samozřejmě dosaženo lehce. Tyto úspěchy byly možné jen díky jednotné síle našeho osvobozeného lidu, jeho šlechetnému vlasteneckému nadšení, neochvějné vytrvalosti při překonávání nejrůznějších potíží, zvidavému úsilí a tvůrčí iniciativě.

Reakcionáři se posmívali, že náš plán je zcela neuskutečnitelným snem a dokonce i mezi námi někteří lidé o plánu pochybovali. Náš lid však projevil vysoké vlastenecké nadšení a tvůrčí aktivitu, skvěle vy-

konával práci, pro kterou se jednou rozhodl. Na to právem můžeme být hrdi. Je to nejpřesvědčivější odpověď i protiúder tvrzením Hoovera a jiných amerických imperialistů a jejich přísluhovačů, že korejský lid není schopen sám si vládnout a že proto potřeboval mezinárodní poručenství na 25 let. Tak jsme se ještě hlouběji přesvědčili o tom, že korejský národ je skvělý národ, že žádný agresor už nikdy více náš národ nepokoří, že náš národ je nejen schopen být nezávislý, ale že je i schopen vybudovat bohatou, silnou, pokrokovou a demokratickou Koreu; naplnilo nás to nezměrnou národní hrdostí.

Američtí imperialisté však počítají s tím, že se jim podaří proměnit náš národ tentokrát ve svého otroka, protože v minulosti byl korejský národ dlouho koloniálním otrokem japonského imperialismu. Musíme jim jasně ukázat, jaký je to hloupý přelud.

Dnešní korejský lid, to již není ten korejský lid, kterému za feudálních časů vládla dynastie Ri. Korejský lid je lid, který se nesklonil ani pod despotismem japonského imperialismu, houževnatě bojoval proti cizím uchvatitelům a zejména je to lid, který se stal po osvobození pánem země a pevně uvěřil v cestu, po které půjde vpřed. Korejský lid navíc položil díky vítězství demokratických reforem a úspěchům hospodářské výstavby v severní Koreji pevný základ pro vydobytí svrchované nezávislosti vlasti, je pln národní hrdosti na to, že může vlastními silami velmi dobře řešit všechny své problémy, a nabyt pevné víry ve vítězství. Na světě není síly, která by mohla zničit takový národ.

Taková národní hrdost a sebedůvěra jsou v osvobozovacím boji národů velmi cenné. Národ, který takové vlastnosti nemá, může zahynout a národ, který je pln národní hrdosti a víry ve vítězství, je nepřemožitelný.

Proč jsme podlehlí agresi japonského imperialismu a proč jsme tedy nedokázali vlastními silami přemoci japonský imperialismus? Bylo tomu tak především proto, že jsme v minulosti neměli dostatek národní hrdosti a sebedůvěry; uvědomělost a jednotná síla našeho lidu byla slabá.

Za dobu o málo delší než dva roky od osvobození se korejský lid probudil a zakalil, bezpříkladně vzrostla jeho síla a zvýšila se nebývale národní hrdost a sebedůvěra. Hrdost a důstojnost našeho národa byly potlačeny a podupány v důsledku dlouhého koloniálního panství japon-

ského imperialismu, a po osvobození, v boji za vytvoření nového života znovu oživaly a den ode dne se více vzcházejí. To je to nejcennější, co nelze získat ani za peníze a co nelze ničím nahradit. Je to spolehlivá záruka, že v budoucnu náš národ zesílí, že naše země dosáhne ještě většího rozvoje a rozkvětu.

Náš národ nedovolí, aby znovu upadl do otrockého a ponižujícího postavení, ve kterém byl v minulosti. Náš národ se už plně vymanil z tohoto postavení a rozvíjí neutuchající boj za svrchovanou nezávislost a rozkvět vlasti. Máme dost síly a sebedůvěry, abychom semknutými silami celého národa mohli zasadit protiúder agresorům a abychom uhájili čest vlasti, jestli kteříkoliv agresori se znovu odváží sáhnout na naši Koreu.

Náš národ je si dnes vědom svých schopností a svého poslání, je to silný národ, který už žádné síly nedokáže pokořit a pošlapat. Zejména lid severní Koreje, který se vyrovnává svými rukama se všemi záležitostmi podle vlastního rozhodnutí, se stal pánem země, a stal se pánem svobodného, šťastného, nového života. V severní Koreji se lid nejen stal pánem důležitých odvětví průmyslu a půdy, ale také je výborně spravuje a řídí, rychlým tempem rozvíjí ekonomiku země a věnuje všechny své schopnosti a nadšení výstavbě bohatého, silného, pokrokového a nezávislého státu.

Ve zcela jiné situaci je naproti tomu jižní Korea. Vládnoucí klika ze závislých zemí, která byla nyní dovezena americkými imperialisty do jižní Koreje a která je neschopná být pánem ve svých vlastních zemích a jen příslužuje u cizích, nyní rozhlašuje, že prý dá naší Koreji „nezávislost“. Právě to je tzv. „Komise OSN pro Koreu“. Co vlastně mohou v Koreji dokázat tito lidé, kteří, když nebyli s to pořádně se vyrovnat ani se záležitostmi své země, upadli do závislosti na druhých a tak vrhají lid vlastní země do žalostné situace?

Korejskou otázku dnes mohou vyřešit jen Korejci a nikdo kromě korejského lidu není schopen a nemá ani právo ji řešit. Tím absolutně nemůže řešit korejskou otázku taková sebranka, jako je „Komise OSN pro Koreu“. Řešit korejskou otázku nemohou ani USA, Indie nebo Sýrie, nýbrž jen sám korejský lid. Pouze korejský lid musí vlastníma rukama řešit korejskou otázku a jen my ji můžeme plně vyřešit.

„Komise OSN pro Koreu“ vůbec nepřijela do Koreje proto, aby řešila korejskou otázku. Přijela do Koreje jen jako lokaj amerických

imperialistů, kteří mají v úmyslu Koreu kolonizovat. Jinak řečeno, přijela do Koreje, aby napomáhala při zkonstruování separátní jihokorejské vlády s cílem ještě upevnit a navždy konzervovat v jiné formě americkou guvernérskou nadvládu, kterou dnes v jižní Koreji uskutečňuje Hodge.

Čím se liší dnešní generální guvernér Hodge od japonského imperialistického generálního guvernéra? Je-li nějaký rozdíl, pak jen v tom, že oproti dobám japonského generálního guvernéra se život lidu stal těžší a že ještě více zesílil útlak. Opravdu jen všechno špatné se překvapivě rozrostlo. Je více vězení, vlastence a demokraty pronásledují krutěji a barbarštěji než za japonského imperialismu. Zvětšily se nucené dodávky a zatímco za japonského imperialismu docházeli na vybírání nucených dodávek policisté, účastní se nyní vynucování dodávek spolu s policisty i tlupy teroristů. Je více uzavřených závodů, přibyli nezaměstnaní, je více dětí, které nemohou chodit do školy a je více vyloučených studentů. Vyrojilo se více zrádců národa a zaprodanců, více spekulantů.

Proto se lid chvěje strachy, třese se zimou a hladem, potácí se v bezpráví a bídě. A nedosti na tom, když američtí imperialisté vzhledem k cíli ještě zintenzívnili svou politiku koloniálního porobení nevystačili jen se silami vojenské správy a pomocí Organizace spojených národů, ještě zapojili „Komisi OSN pro Koreu“.

Ani jihokorejské obyvatelstvo, nemluvě již o lidu severní Koreje, se však nedá oklamat takovými triky a je naplněno odhodláním do konce proti nim bojovat. Pouze nicotný hlouček reakčních živlů jako je Li Syn Man, který se bojí lidového soudu, podporuje a vítá „Komisi OSN pro Koreu“, přičemž cynicky vyhlásil hesla proti odchodu cizích vojsk, čímž však jen vyvolává rozhořčení všeho korejského lidu.

Prohlášení sovětského zástupce, armádního generála Štykova, aby zároveň odešla z Koreje sovětská a americká vojska a aby se tak otevřela korejskému lidu cesta k samostatnému řešení vlastního osudu, je správný, rozumný návrh, který ukazuje nejkratší cestu k tomu, aby dnes korejský národ nabyl svrchovanosti a nezávislosti. Proč se tedy tomu reakcionáři všemožně protiví? Hrstka reakcionářů vystupuje proti odchodu cizích vojsk proto, aby si alespoň prodloužila svou existenci jako přívěsek amerických imperialistů, poněvadž odchod amerických vojsk, která jsou jejich pánem i ochráncem, by znamenal

jejich okamžitý konec. Vítají také „Komisi OSN pro Koreu“, která slouží americkým imperialistům jako zbraň agrese proti Koreji, aby oddělili alespoň jižní Koreu, zaprodali ji za „dolary“, a aby tím, že ji navždy uvedou do závislosti na amerických imperialistech, mohli hrát roli jejich sluhů.

Jakékoliv machinace amerických imperialistů a jejich nohsleda „Komise OSN pro Koreu“ a jakékoliv intriky vnitřní reakce nakonec utrpí určitě nezdar. Korejský lid, který už dokázal své vynikající národní vlastnosti a s pevnou důvěrou kráčí po cestě svrchovanosti a nezávislosti, se tím totiž nedá oklamat a semknut v jeden celek odhodlaně bojuje proti nepřátelům.

Dnes osvobozený lid severní Koreje žije plnokrevným šťastným životem a každý den se stále zlepšuje naše hospodářství. Nesmíme však ani na okamžik zapomínat na hořkou skutečnost, že polovina naší překrásné vlasti, která se rozkládá v délce tří tisíc li, je okupována americkými imperialisty a že naši bratři, v jejichž žilách koluje krev po společných předcích, trpí pod útlakem a hladem. Za této situace je zcela přirozené, že severokorejský lid hluboce soucítí s krvavým bojem jihokorejských bratří a poskytuje mu nejvřelejší podporu.

Jsmo přesvědčeni o tom, že i v novém roce bude jihokorejský lid statečně bojovat za zmaření agresivních piklů amerických imperialistů a za uskutečnění svých tužeb.

Lid severní Koreje musí ještě více upevnit demokratickou základnu a dosáhnout ještě větších úspěchů v hospodářské výstavbě v zájmu plné, svrchované nezávislosti a sjednocení vlasti.

Jaké konkrétní úkoly mají být tedy splněny v tomto roce v severní Koreji? Třebaže jsem už měl příležitost zmínit se o nich v novoroční řeči, chci vám je ještě jednou zdůraznit.

Především je důležité dosáhnout dalšího růstu výroby a dalšího zvýšení životní úrovně lidu. Je samozřejmě pravda, že se doposud rychle obnovovalo naše národní hospodářství a že se značně zlepšil život lidu. Tím se ale nikterak nemůžeme a nesmíme spokojit.

Uvážíme-li, že v budoucnu musí být dosaženo nezměrného rozkvetu a rozvoje, bohatého a kulturního života v lidové zemi, kde lid vzal moc i páteř hospodářství do svých rukou, pak to, co jsme vykonali, je pouze prvním krokem. Jak je všem známo, byly v severní Koreji vítězně dovršeny demokratické reformy, čímž však byly vytvořeny

pouze příznivé podmínky pro další rozvoj naší společnosti v budoucnosti ve společnost skvělejší a lepší pro život. V roce 1947 bylo dosaženo velkých úspěchů též v hospodářské výstavbě, ale i to znamená jen první krok v rozvoji národního hospodářství a ve zlepšování života v naší zemi. Leckdo říká: „Když byl jednou Politický program o 20 bodech plně realizován, je již nepotřebný.“ To je chybná myšlenka. Je pravda, že každý bod tohoto programu byl přijat za zákon a fakticky je uváděn do života, což však ještě neznamená, že plně zmizely jevy, které mu odporují. Musíme ještě více upevňovat a rozvíjet úspěchy, jichž bylo dosaženo v průběhu plnění tohoto politického programu, a houževnatě bojovat za jeho realizaci v měřítku celé země.

Stručně řečeno, vítězství, jichž jsme dosáhli, jsou velká, ale tím se ještě neskončilo přetváření společnosti a výstavba. Před námi se jen otevřela širší cesta pro demokratickou výstavbu. Musíme plni sebevědomí postupovat dále vpřed po cestě neomezeného rozvoje k ještě skvělejší budoucnosti a dosáhnout dalšího kvalitativního rozvoje veškeré naší práce.

V severní Koreji byla například vítězně provedena pozemková reforma. To ale ještě neznamená, že v naší zemi byla plně vyřešena zemědělská otázka. Naše zemědělství musí dosahovat svého dalšího rozvoje, musí závčas řešit otázky, jež jsou vytyčovány pro jeho zabezpečení. Nadále musíme zlepšovat zemědělské metody, zvětšovat stavy tažného skotu, dodávat v ještě větším množství zdokonalený zemědělský inventář a provádět v širších rozměrech výstavbu zavodňovacích zařízení. Při každé příležitosti podtrhuji nutnost energického provedení zavodňovací výstavby, abychom odváděli říční vodu na zavodňovaná rýžová pole a nenechávali ji zbytečně odtékat do moře: to je však opravdu neodkladný úkol. V naší zemi je mnoho vodních zdrojů, máme nadbytek elektrické energie a nyní si můžeme sami vyrábět i motory. Jestli se jen budeme snažit, můžeme za takových podmínek rozvinout ve velkém měřítku práci na přeměně suchých polí v zavodňovaná rýžová pole, na kterých je úroda třikrát vyšší.

Totéž je možno říci o zestátnění průmyslu. Vydáním zákona přešly do rukou lidu důležité průmyslové objekty, které si monopolně držel japonský imperialismus, ale zdaleka ještě nebyla plně vyřešena otázka průmyslu. Je třeba obnovit zničené závody, vystavět nové, dovedně řídit a spravovat náš průmysl, který je vlastnictvím lidu, a tak do-

sáhnout rychlého růstu výroby. Jen tak se ještě urychlí výstavba nového života pro náš lid, naše země se přemění v bohatý, silný, demokratický a svrchovaný nezávislý stát a všichni lidé budou žít šťastnějším, bohatším životem.

Životní úroveň severokorejského lidu se dnes opravdu nápadně zvyšuje. Nedá se srovnávat ani s životem korejských pracujících v letech japonského imperialismu, ani s ubohým životem dnešního jihokorejského lidu. Tím se ale nemůžeme spokojit. Náš lid, který je pánem země, může žít ještě zámožněji, ještě kulturněji. Naším cílem je osvobodit lid a zajistit všemu lidu dobrý a šťastný život a pouze po dosažení tohoto cíle budeme moci říci, že revoluce úplně zvítězila.

Můžeme se také těšit podpoře lidu jen tehdy, jestliže mu dáme možnost dobře žít. Lid vždy podporuje takovou moc, která mu zajišťuje svobodu a štěstí a skutky přispívá ke zvýšení jeho životní úrovně. Jenom pod podmínkou, že naše demokracie bude fakticky zajišťovat blahobyt lidu, bude možno dokázat, že se od základů liší od „demokracie“ zemí kapitalu, a celý korejský lid uzná, že „naše demokracie je skutečně dobrá!“ a pevně se semkne pod praporem naší demokracie.

Nesmíme demokracii vyhlašovat slovy, ale musíme realizovat opravdovou demokracii prakticky. Je možno říci, že právě v tom je rozdíl mezi námi a reakcí. Jihokorejská reakcionářská lidu nic nedávají, naopak jej olupují a přece hlasitě křičí o demokracii.

Za dobu o něco delší dvou let od osvobození jsme udělali velkou práci pro lid a pro zemi, a co za tu dobu udělali reakcionáři? Co udělali, než že za dolary zaprodali zemi, obyvatelstvo utlačují, zabíjejí a vykořisťují a nechají trást se strachem, hladem a zimou? Proto se jimi jihokorejský lid nedá oklamat a také stále více je rozhořčen, nenávidí je a pozvedá se k boji proti nim.

Naše práce se však od základů liší od jejich. Ne slovy, ale skutky jsme přinesli lidu svobodu a štěstí, neustále zvyšujeme jeho životní úroveň. Pilně vykonáváme praktickou práci a zvyšujeme tempo výstavby a výroby. Praxe je nejlepší propagandistická metoda a naše nejskvělejší politika. Pro nás je nejcennější praxe a právě jejím prostřednictvím získáme lid na svou stranu a zvítězíme v revoluci.

I v novém roce musíme skutečným bojem dosáhnout růstu výroby,

značného zlepšení života lidu a dalšího upevnění naší demokratické základny.

Náš největší cíl spočívá ve výstavbě bohatého, silného, demokratického a svrchovaného nezávislého státu v celokorejském měřítku. Za tím účelem musíme rychle rozvíjet národní hospodářství, ještě více upevňovat ekonomické základy, stabilizovat a zlepšit život lidu v severní Koreji. Den plné svrchované nezávislosti vlasti můžeme přiblížit jen tehdy, pokud jasněji ukážeme jihokorejskému lidu, jak se dobře žije v severní Koreji, kde zvítězila demokracie, když rozhodně posílíme mohutnost demokratické základny.

V jakém směru je tedy třeba obnovovat a rozvíjet národní hospodářství, abychom v krátké době upevnili ekonomickou základnu a zlepšili život lidu?

Někteří lidé, kteří dávají přednost jen těžkému průmyslu, mylně trvají na tom, že je nyní nutno postupovat ve směru těžkého průmyslu. Je pochopitelně důležité obnovovat a rozvíjet těžký průmysl. Jen rozvojem těžkého průmyslu je možno položit základ samostatného národního průmyslu a též vytvořit materiální podmínky pro zlepšení života lidu.

Naše nynější situace nám však nedovoluje rozšiřovat ve velkém měřítku těžký průmysl, anebo soustřeďovat síly pouze na něj. Po nějakou dobu bude nutné jít směrem obnov a přípravy existujících závodů těžkého průmyslu, abychom mohli vyrábět a dodávat suroviny a materiály potřebné pro rozvoj národního hospodářství. Zároveň je také zapotřebí vytvářet lehký průmysl, který nyní nemá žádnou základnu, a udržovat v rovnováze s těžkým průmyslem, a energicky rozvíjet vesnické hospodářství. Tak je možno rychle stabilizovat a zlepšit život našeho lidu, ještě více zvyšovat nadšení a iniciativu lidových mas v hospodářské výstavbě.

Bylo by proto nesprávné ignorovat obnovení těžkého průmyslu a posílení ekonomické základny země, ale též by bylo chybné dávat přednost jen těžkému průmyslu a nevytvářet průmysl lehký, jehož posláním je pozvednout životní úroveň lidu.

Abychom zlepšili život lidu, je nutno dosahovat všestranného a rychlého růstu výroby, produkovat více předmětů každodenní potřeby, systematicky snižovat ceny zboží. Všude ve městech i na vesnicích, v dolech i v rybářských osadách je třeba zesílit boj za zvýšení

výroby. Zvyšováním výroby a produkováním většího množství výrobků vysoké kvality můžeme zajišťovat i další rozšíření výroby a zlepšovat život pracujících, a jestliže část těchto výrobků budeme exportovat do zahraničí, můžeme si v zahraničí koupit zboží, které naléhavě potřebujeme. Je nutno dosáhnout, aby ve všech odvětvích každý závod a každý pracující překračoval jemu uložené výrobní úkoly a aby produkoval více výrobků.

Především je nezbytné správně vypracovat ekonomický plán. Bez správného plánu není možno vykonat žádnou práci na patřičné úrovni, tím méně je pak možné rozvíjet průmysl, který je vlastnictvím lidu. V každém odvětví, v každém podniku je třeba vypracovávat na základě pečlivě prostudovaných a prověřených údajů reálné a správné plány.

Nedostatkem zdejších pracovníků je nedostatek plánovitosti v práci a neschopnost dobře stanovit ekonomický plán. Bezplánovitost se silně projevuje zejména v práci spotřebitelských družstev. Je mnoho pracovníků, kteří se špatně seznámili se stavem věcí ve své sféře a neznají dokonale svou práci, což brání správnému sestavení plánů a perspektivnímu pokroku práce.

Staří lidé říkají: plán na den dělej ráno, plán na rok dělej na jaře. Zde jarem samozřejmě míníme začátek roku. Uplynulo už půl měsíce od Nového roku, ale plán na tento rok stále ještě není jasně vypracován, což je třeba pokládat za vážné. Na základě ponaučení, jež jsme získali v průběhu plnění plánu za rok 1947, a na základě pečlivé prověrky kladných i záporných stránek v práci je třeba správně sestavit plán na rok 1948 a zajistit, aby všechny instituce a podniky i každý jedinec měli konkrétní plán a normálně pracovali.

Hospodářské plány musí být vzájemně propojeny a zároveň to musí být plány reálné, vážně počítající se všemi podmínkami z celostátních pozic. Zároveň musí být plán pokrokový a aktivní. Takové pasivní plány, které se spokojují se zachováním nynějšího stavu, jsou pro nás nepotřebné a překáží našemu postupu vpřed.

Vezmeme-li za příklad okres Kangge, jsou zde především velmi bohaté lesní zdroje; proč tedy plán nepředpokládá větší výrobu dřeva, z něhož by se vyrábělo více různých dřevěných výrobků? Bylo by dobré vyrábět třeba nádobí nebo nábytek, či stoly a židle pro kanceláře nebo školy, anebo školní tabule. Jak bude dobré, když se budou takové předměty vyrábět ve velkém množství a prodávat za vhodné ceny, pak

bude možno jak uspokojit požadavky lidu, tak i zvyšovat rentabilitu podniků a zvětšovat příjmy dělníků! Lidový výbor okresu však neřídí státní podniky tak, aby vyráběly takové předměty ve velkém množství, ani k tomu nepovzbuzuje soukromé podnikatele. Bylo by dobré, kdyby se takové jednoduché užitkové předměty vyráběly ve spotřebním družstvu, anebo ve vhodném typu podnikání, kde by soukromníci spojili síly a prostředky. Je na čase, aby i soukromí obchodníci a podnikatelé se nepokoušeli jen o spekulace a zabývali se obchodem a podnikáním spravedlivým způsobem.

Proč se dále v tak výhodném kraji nepředpokládá v plánu další rozvoj dobytkařství a hedvábnictví? Zde by bylo možno pěstovat v libovolném množství vepřový dobytek, ovce, i bource morušového, nemluvě již o hovězím dobytku. Vzešel by z toho jen užitek, vždyť by bylo možno používat více tažné síly dobytka, poskytovat více výživných vedlejších potravin, dodávat ve větším množství kůže a jiné suroviny pro předměty každodenní potřeby, získávat víc surového hedvábí, nanejvýš potřebného pro život lidu. Proč se tedy nepustit do tak dobrého díla!

Musíme zajistit, aby i každá rolnická rodina konala polní a vedlejší práce s jasným plánem, jaké kultury a jak v tomto roce bude vysévat, kolik jakého obilí vyprodukuje, kolik kusů dobytka a jak bude pěstovat, kolik štůčků bavlněného plátna bude utkáno navíc. I v rámci osad je nutno vypracovávat konkrétní plány, zachycující, kolik půdy je třeba nově obdělát, jak provést zavodňovací práce, kdy a kolik hnojiv dostat výměnou, jak si opatřit osivo cestou vzájemné pomoci a jak využít tažného dobytka.

Lidové výbory obcí, újezdů a okresů, politické strany, společenské organizace a všechny ostatní instituce by též měly sestavovat přesné pracovní plány a rozvíjet všechny práce v pořádku. Jestliže tak všechny orgány, podniky a jednotlivé osoby zdola nahoru vypracují přesné plány, projeví vysoké vlastenecké nadšení a iniciativu a budou je překračovat, pak zcela určitě dosáhneme nových vítězství.

U nás není nic neuskutečnitelného a nesplnitelného. Budeme-li pracovat s takovým přesvědčením a se zesateronásobenou energií, výsledky budou ještě více ohromující. Ať reakcionáři povykují jak se jim chce. Nakonec uděláme bilanci, kdo a co udělal, a tehdy se svět opět podívá velkým úspěchům našeho lidu a těžkým zločinům nepřítelů.

Důležitý úkol, který musíme letos splnit, spočívá v nutnosti zároveň se zvyšováním výroby šetřit. Kdybychom sebevíce vyráběli, nebude ze zvětšení žádný užitek, budeme-li současně trpět přemrštěným plýtváním. Zejména v podmínkách naší země, kde ještě není všeho dostatek, šetření a žít skromný život má důležitý státní význam. Počínaje státními orgány a konče každou rodinou, musíme vždy a všude důsledně vytvářet atmosféru šetření a skromného života.

Nemluvě už o nutnosti šetřit, chránit státní majetek a rozhodně bojovat proti všem zbytečným výdajům a plýtvání, je třeba též skoncovat s bezdůvodným utrácením i v soukromém životě. Napříště je nutné upustit v orgánech i organizacích od častých hostin, rozhodně je třeba zřeknout se zvyku čas od času pořádat doma hostiny a zejména nadměrně vynakládat prostředky na různé obřady u příležitosti svatby, pohřbu a obětí na památku zemřelého.

Dále je také nutno efektivně využívat státní prostředky. Začali jsme výstavbu nedávno a skutečná velká výstavba je, mohu říci, teprve před námi. Přesto ale se ještě na mnohých místech neodůvodněně plýtvá penězi státu a lidu. Statisíce wonů se utrací tu na stavbu pomníků, tu obelisků, a přitom se ještě na počest jejich odhalení pořádají „ceremonie“ s hostinou. S takovým špatným zvykem je nutno skoncovat co nejdříve a je třeba ustavit režim efektivního využívání a šetření všemi prostředky v zájmu státu a lidu.

Mezi Korejci stále ještě zůstává zvyk při neznalosti se tvářit jako že vědí, a když nemají, tvářit se jako že mají, a to je velký nedostatek. Chodit v obleku z bavlněné látky a ve slaměných střevících při nynějších podmínkách není špatné. I školáci základních škol se však domnívají, že nemohou chodit do školy, jestliže nemají evropské šaty a gumovou obuv. Také je všude příliš mnoho hostinců, které by se měly dát trochu do pořádku.

Máme mnoho možností, jak dosáhnout dalšího růstu výroby a rychlejšího zlepšení života pracujících na základě úspor. Je třeba šetřit každý haléř, jakýkoliv kousek materiálu a všechno, co bylo uspořeno, využít na výstavbu silné a bohaté vlasti. To je naše posvátná povinnost, je to i myšlenka státní výstavby. Jedině tehdy, jestli veškerý lid, vyzbrojený touto ideologií, zmobilizuje své rezervy a možnosti ve prospěch díla státní výstavby, bude možno ještě více upevnit demokratickou základnu severní Koreje a co nejrychleji uskutečnit tužby na-

šeho národa, plnou svrchovanost a nezávislost vlasti a její demokratické sjednocení.

Při úspěšném provádění hospodářské výstavby v severní Koreji musíme současně aktivně podporovat jihokorejský lid a bojovat za uskutečnění takové demokracie, jaká byla zavedena v severní Koreji v celokorejském měřítku. Všechny lid jižní a severní Koreje se musí pevně sjednotit a rozvinout hrdinný boj, a jedině tehdy bude možno přemoci americké imperialisty a vnitřní reakci a vybojovat konečné vítězství.

Zabýváme se nyní prací, která má mimořádně velký význam při dosažení této velké věci; je to vypracování prozatímní korejské ústavy. Všichni musí povstat k boji, aby ústava, která odráží lidem severní Koreje vybojovaný nový demokratický život, se stala ústavou všeho korejského lidu, a za konečné uskutečnění výstavby demokratického nezávislého státu, jehož opravdovým pánem je lid.

Vítězství bude jistě patřit našemu lidu. Máme dnes všechny podmínky, abychom zvítězili. Máme sjednocené demokratické síly, máme skutečně lidovou politickou moc. Máme vysokou národní hrdost a plamenné vlastenectví, máme pevnou víru ve vítězství. V průběhu provádění demokratických změn jsme nashromáždili bohaté zkušenosti v hospodářské výstavbě, připravili jsme už velký počet kádrů. Máme též mohutnou podporu a nezištnou pomoc velkého Sovětského svazu. Takový lid nikdo nepokoří, a ať američtí imperialisté, jimi najatá „Komise OSN pro Koreu“ a vnitřní reakce jakkoliv běsní, nikdy se jim nezdaří zatarasit korejskému lidu cestu vpřed. Nevyhnutelně nastane den, kdy budou agresori vyhnáni z Koreje a klika reakcionářských zaprodaneckých zrádců vlasti bude souzena lidem a kdy Korea bude sjednocena a získá svrchovanost a nezávislost.

Všichni se spojenými silami směle vpřed, k novému vítězství!